


```

udp      17 170 src=192.168.1.2 dst=192.168.1.5 sport=137 \
         dport=1025 src=192.168.1.5 dst=192.168.1.2 sport=1025 \
         dport=137 use=1

```

În acest moment, serverul a văzut răspunsul la pachetul ce a fost trimis, și acum conexiunea va fi considerată ESTABLISHED (stabilită). Valoarea de timeout în acest caz este de 160 de secunde. Pentru a de atinge următoarea stare, și anume aceea de ASSURED, trebuie să se mai vehiculeze cateva pachete.

```

udp      17 175 src=192.168.1.5 dst=195.22.79.2 sport=1025 \
         dport=53 src=195.22.79.2 dst=192.168.1.5 sport=53 \
         dport=1025 [ASSURED] use=1

```

În acest moment, conexiunea este asigurată. Dacă conexiunea nu este utilizată timp de 180 de secunde, aceasta expiră.

1.2 Conexiuni ICMP

Pachetele ICMP sunt considerate a fi pachete fara stare, deoarece ele sunt folosite pentru controlul conexiunilor, și nu pentru a stabili conexiuni. Cu toate acestea există patru tipuri de ICMP care generează pachete de răspuns, și acestea au două stari dferite. Aeste mesaje ICMP pot lua starile **NEW** și **ESTABLISHED**. Tipurile de ICMP despre care discutăm sunt Echo request (cerere ecou), Echo reply (raspuns de tip ecou), Timestamp request (cererea amprente de timp), Timestamp reply (raspunsul la cererea amprente de timp), Information request (cererea de informație), Information reply (raspuns la cererea de informație) si în cele din urmă Address mask request (cererea maștii adresei) și Address mask reply (raspuns la cererea maștii adresei). Cererea de amprentă și cea de informație sunt mai vechi și nu se mai utilizează, deci acestea pot să fie direct blocate prin firewall. Mesajele de tip ecou, sunt utilizate pentru verificarea conexiunii, asa cum este cazul instructiunii ping, iar cererile de masca, sunt foarte rarutilizate. O astfel de conexiune este reprezentată în figura următoare:

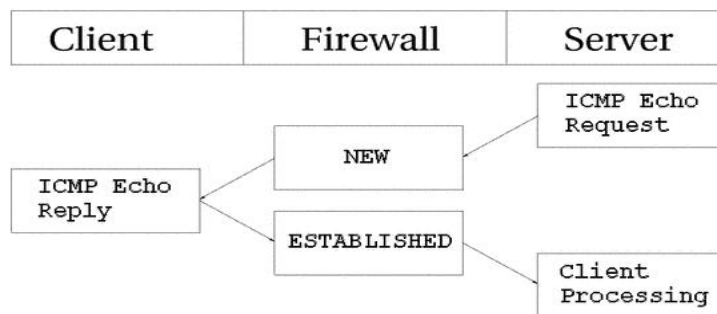

Figura 3.3

După cum se vede din figura de mai sus, hostul trimite un pachet echo request calculatorului destinație, pachet care este considerat de către firewall ca fiind **NEW**. Calculatorul țintă raspunde printr-un pachet echo reply pe care firewallul îl consideră ca

fiind in starea **ESTABLISHED**. Când primul pachet echo request este vazut, în ip_contrack vom avea urmatoarea intrare:

```
icmp      1 25 src=192.168.1.6 dst=192.168.1.10 type=8 code=0 \
id=33029 [UNREPLIED] src=192.168.1.10 dst=192.168.1.6 \
type=0 code=0 id=33029 use=1
```

Această intrare arata puțin diferit față de intrările standard TCP si UDP. Avem în această intrare protocolul, timeout-ul, sursa și destinația. Pe langă acestea mai avem alte trei câmpuri și anume type, code, și id. Câmpul type specifica tipul ICMP-ului, iar câmpul code specifică codul ICMP. Acestea se pot vedea în tabelul din anexa 2. Câmpul id conține ID-ul pachetului ICMP. Fiecare pachet ICMP primește un ID cand acesta este trimis, iar când receptorul primește mesajul ICMP, el setează același ID în pachetul pe care îl trimite, astfel încât emițătorul îl va recunoaște.

În urmatorul camp recunoaștem flagul UNREPLIED, care ca și mai înainte indica faptul că urmarim o nexiune care nu a sesizat trafic în una din directii. Pachetul de răspuns este considerat ca fiind în starea ESTABLISHED, dupa cum deja am văzut in secțiunile anterioare. Cu toate acestea, putem știi că după ICMP reply, nu va mai fi nici un fel de traffic în aceeași conexiune. Pentru acest motiv, intrarea în baza de date de urmarire a conexiunii este distrusă din moment ce pachetul de raspuns a traversat structura de filtrare a rețelei.

În cazurile ce urmează vom considera cererea (request-ul) ca fiind **NEW**, iar răspunsul este considerat ca fiind **ESTABLISHED**. Când firewallul vede un pachet cerere (request), îl consideră NEW, iar când hostul trimite un raspuns (reply), acesta este considerat ca fiind **ESTABLISHED**.

Cererea ICMP are un timeout de 30 de secunde. Aceasta valoare poate fi modificata din intrarea /proc/sys/net/ipv4/netfilter/ip_ct_icmp_timeout.

O importantă majora a protocolului ICMP este aceea ca el este utilizat pentru a spune hostului ce s-a întâmplat cu anumite conexiuni TCP si UDP, sau cu anumite încercări de conexiune. Datorită acestui fapt, raspunsurile ICMP vor fi foarte des recunoscute ca fiind în stare **RELATED** cu încercările de conexiune originale. Un exemplu simplu ar fi mesajele ICMP Host unreachable (host de neatins) sau ICMP Network unreachable (rețea de neatins). Aceste mesaje ar trebui să le primim tot timpul, dacă încercarea de a ne conecta la un alt host eșuează datorită faptului că rețeaua sau hostul interogat ar putea fi inactive. Astfel ultimul ruter care încearcă să comunice cu entitatea solicitată, va răspunde printr-un mesaj ICMP, spunandu-ne că încercarea de conectare a eșuat. În acest caz, raspunsul ICMP este considerat ca fiind un pachet **RELATED** cu protocolul pe care am încercat să îl utilizăm pentru a apela calculatorul destinație. În figura 3.4 se explică acest lucru.

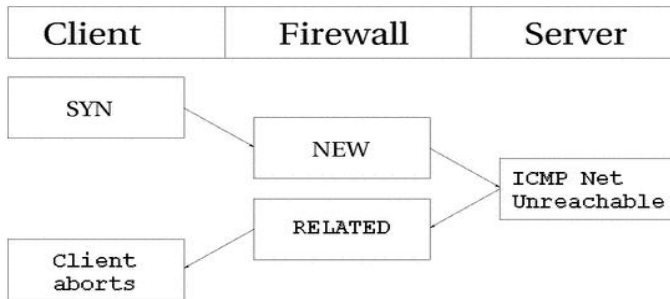

Figura 3.4

S-a trimis un pachet SYN spre o anumită adresă. Aceasta este considerată de firewall ca fiind o conexiune **NEW**. Rețeaua la care pachetul dorește să ajungă, este de neatins, așa ca un ruter trimite un mesaj ICMP de eroare (network unreachable). Programul de urmarire a conexiunii recunoaște acest pachet ca fiind în relație de înrudire cu protocolul TCP astfel raspunsul ICMP este corect trimis la client care va abandona încercarea de conectare. În acest timp, firewallul renunța la intrarea de urmărire a acestei conexiuni din moment ce știe ca acesta a fost un mesaj de eroare.

Aceeași comportare o observăm și în cazul unei conexiuni UDP. Toate mesajele ICMP trimise ca răspuns la conexiunea UDP sunt considerate ca fiind **RELATED** cu protocolul UDP. Să considerăm următoarea figură:

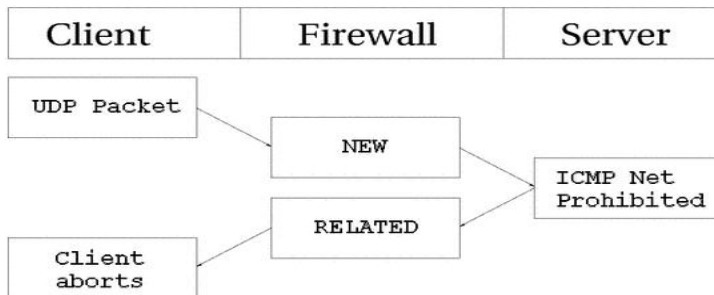

Figura 3.5

De această dată un pachet UDP este trimis către un host. Această conexiune UDP este considerată ca fiind **NEW**. Se poate ca rețeaua să fie inhibată de un anumit firewall, sau de un router pe care pachetul ar trebui să îl străbată. În această situație firewallul nostru primește ca răspuns la pachetul nostru un mesaj ICMP de eroare. Firewallul știe că acest mesaj ICMP de eroare este înrudit cu conexiunea UDP deja deschisă, și îl trimite ca pachet **RELATED** clientului. În acest moment firewallul va renunța la intrarea de urmarire a acestei conexiuni, iar clientul primește mesajul ICMP și abandonează conexiunea.

3.1 Protocoale complexe și urmărirea conexiunii

Unele protocoale sunt mai complexe decât altele deci sunt mai greu de urmarit. Astfel de protocoale sunt: IRC (Internet Relay Chat), FTP (File Transfer Protocol).

Să privim de exemplu protocolul FTP. Inițial acest protocol, deschide o singură conexiune numită sesiune de control FTP. Când emitem comenzi în această sesiune, se deschid alte porturi pentru a transporta restul datelor provenite de la comanda respectivă. Aceste conexiuni pot fi făcute în două moduri: activ și pasiv. Când o conexiune este făcută activ, clientul FTP trimite serverului un port și o adresă IP la care acesta să se conecteze. După aceasta, clientul deschide portul, și serverul se conectează la acel port de pe propriul port 20 (cunoscut ca și port FTP de date) și trimite date prin acesta. Problema aici este că, firewallul nu va ști despre aceste extraconexiuni, atâta timp cât acestea sunt negociate în pachetul actual al protocolului de date. Din această cauză, firewallul nu va ști dacă trebuie să lase serverul să se conecteze la client pe porturile specificate. Soluția la această problemă este să adăugăm din kernel un ajutor special modulului de urmarire a conexiunii, astfel încât în controlul conexiunii să se poată scana datele pentru a găsi sintaxa și informații speciale. Când se obține informația corectă, aceasta se va considera ca fiind **RELATED** cu protocolul FTP, iar serverul va fi capabil să urmărească conexiunea. Aceste lucruri se pot urmări și pe figura următoare.

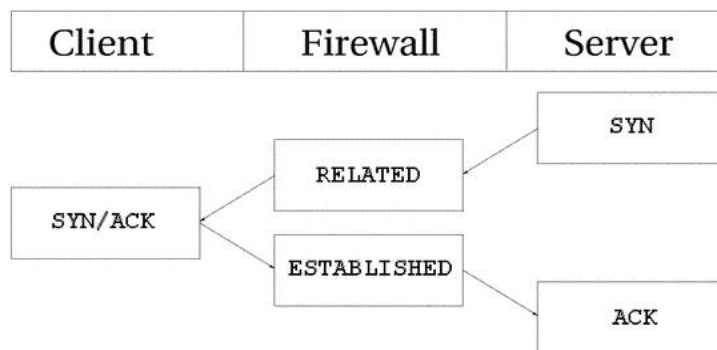

Figura 3.6

Conexiunile FTP pasive funcționează exact invers. Clientul FTP spune serverului că dorește o anumită dată, la care serverul răspunde cu adresa IP și portul la care clientul se poate conecta. Clientul va recepționa această informație, se va conecta de la portul său 20 (FTP+data port) la acel port, și va prelua datea pe care a solicitat-o. Dacă avem un server FTP în spatele unui firewall, este necesară utilizarea modulului FTP adițional modulului iptables din kernel, pentru a lăsa clienții de pe internet să se conecteze la serverul nostru. În figura 3.7 se prezintă o conexiune FTP pasivă.

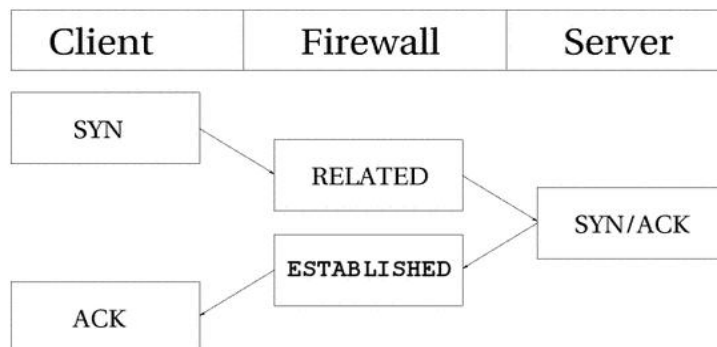

Figura 3.7

Intrebari LUCRAREA 3:

- 1) Care este diferenta intre starea ESTABLISHED si ASSURED a unei conexiuni?
- 2) Care este diferenta intre o conexiune FTP active si una pasiva?